

**DIENAARS VAN
GOD TIJDENS DE
GROOTE OORLOG**

**HOMMES DE DIEU
DANS LA
GRANDE GUERRE**



**17-06-2017
08-11-2017**

09h00-17h00

**SINT-MAARTENSKATHEDRAAL
IEPER**



**MEN OF GOD
IN
THE GREAT WAR**



**www.army-chaplaincy.be
www.vriendenkathedraalieper.be**

Opperaalmoezenier Johan Van Den Eeckhout, Vicaris-generaal, KKE 1140 Brussel.



De slaper in het dal.

Een kuil vol groen waar een rivier door zingt,
Die kruid met flarden zilver onbesuisd,
Bespat; vanaf de fiere bergkam blinkt.
De zon : een klein dal dat van stralen bruist.

Een jong soldaat, blootshoofds, met open mond,
De nek in blauwe kers gedompeld, ligt
In open lucht te slapen op de grond,
Bleek in zijn groene bed vol plenzend licht.

Zijn voeten in het lis, zo slaapt hij. Zwakjes
Lachend zoals een ziek kind, soest hij zachtjes :
Natuur, wieg hem vol warmte : kou lijdt hij.

De geuren doen zijn neusvleugels niet trillen;
Hij slaapt in de zon, één hand op zijn stille borst,
Roerloos. Rechts twee rode gaten in de zij.

Asleep in the valley.

It's a green hollow, where a river is singing,
Crazily hanging on the grasses rags
Of silver; where the sun, from the proud mountain,
Is shining : it's a little valley bubbling with sunlight.

A young soldier, his mouth open, his head bare,
And the nape of his neck bathing in cool blue
watercress,
Is sleeping ; he is stretched out on the grass, under
the skies,
Pale in his green bed where the light falls like rain.

Feet in the gladiolas, he is sleeping. Smiling like
A sick child would smile, he takes a nap :
Nature, rock him warmly : he is cold.

Flagrances do not make his nostrils quiver;
He sleeps in the sun, hand on the breast,
Peacefully. He has two red holes in his rightside.

Le dormeur du val

C'est un trou de verdure où chante une rivière,
Accrochant follement aux herbes des haillons
D'argent ; où le soleil, de la montagne fière,
Luit : c'est un petit val qui mousse de rayons.

Un soldat jeune, bouche ouverte, tête nue,
Et la nuque baignant dans le frais cresson bleu,
Dort; il est étendu dans l'herbe, sous la nue,
Pâle dans son lit vert où la lumière pleut.

Les pieds dans les glaïeuls, il dort. Souriant comme
Sourirait un enfant malade, il fait un somme:
Nature, berce-le chaudement : il a froid.

Les parfums ne font pas frissonner sa narine ;
Il dort dans le soleil, la main sur sa poitrine,
Tranquille. Il a deux trous rouges au côté.



Arthur Rimbaud (1854-1891)

Le Dormeur du val - Octobre 1870 - Poésie et Sonnet
Anthologie des poètes français, tome IV, Lemerre 1888

Reliquiare, Cenonceaux 1891, Poésies complètes, Vanier 1893